

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Vejledning

Spørgsmål og svar: vedtagelse af ajourføring af statuten om spærring

(2018/C 277 I/03)

Bemærk: Kommissionen vil revidere og ajourføre denne vejledning efter behov, og hvis der rejses nye spørgsmål.

Den 7. august trådte Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1100 ⁽¹⁾ i kraft. Denne delegerede forordning ændrede bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf ⁽²⁾ (»statuten om spærring«).

Forordningen som ændret gælder umiddelbart for erhvervsdrivende og gennemføres og anvendes af de nationale myndigheder og domstole.

Statuten om spærring har til formål at beskytte den etablerede retsorden, Unionens interesser og interesserne hos de fysiske og juridiske personer, som udøver deres rettigheder i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, mod de ulovlige virkninger af eksterritorial anvendelse af en sådan lovgivning.

Formålet med dette dokument er at vejlede om anvendelsen af visse bestemmelser i statuten om spærring. Det dækker ikke samtlige bestemmelser i den pågældende retsakt på en udtømmende måde og fastsætter heller ingen nye regler. Kun den juridiske tekst i statuten om spærring som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* er bindende.

Kommissionen fører tilsyn med anvendelsen af EU-retten under Den Europæiske Unions Domstols kontrol. I medfør af traktaterne er det kun Den Europæiske Unions Domstol, der kan fremsætte juridisk bindende fortolkninger af EU-institutionernes retsakter.

AFSNIT 1: GENERELT

1. Hvad er statuten om spærring?

EU indførte statuten om spærring i 1996 som reaktion på Amerikas Forenede Staters (USA) eksterritoriale sanktionslovgivning vedrørende Cuba, Iran og Libyen. Den er et vigtigt resultat af en fælles EU-indsats mod de retsstridige virkninger af tredjelandes eksterritoriale lovgivning.

Statuten om spærring har til formål at modvirke de retsstridige virkninger af tredjelandes eksterritoriale sanktioner over for de fysiske og juridiske personer, der er anført i artikel 11 (i det følgende benævnt »EU-erhvervsdrivende«). Det vigtigste formål med statuten er således at beskytte EU-erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med lovlig international handel og/eller overførsel af kapital samt forretningsmæssige aktiviteter i forbindelse hermed med tredjelande i overensstemmelse med EU-retten.

Statuten om spærring finder anvendelse i forbindelse med den eksterritoriale lovgivning, der er nævnt i bilaget (»den eksterritoriale lovgivning opført på listen«), og som på nuværende tidspunkt består af USA's foranstaltninger over for Cuba og Iran.

⁽¹⁾ EUT L 199 I af 7.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1.

Det grundlæggende princip i statuten om spærring er, at EU-erhvervsdrivende ikke skal efterleve den eksterritoriale lovgivning opført på listen eller nogen retsafgørelse baseret herpå, eftersom EU ikke anerkender dens anvendelse på eller virkninger for EU-erhvervsdrivende (artikel 5, stk. 1).

I statuten om spærring fastsætte det endvidere, at EU-erhvervsdrivende ligeledes skal underrette Europa-Kommissionen senest 30 dage efter hændelser, der opstår i forbindelse med den eksterritoriale lovgivning opført på listen, eller foranstaltninger, som er baseret herpå eller er resultat heraf, der direkte eller indirekte berører deres økonomiske eller finansielle interesser (artikel 2, stk. 1). De kan gøre dette enten direkte⁽¹⁾ eller gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Europa-Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den erhvervsdrivende, der har meddelt oplysningerne, har bopæl eller er registreret, om sådanne modtagne oplysninger (artikel 2, stk. 3).

For så vidt angår juridiske personer, gælder denne forpligtelse for direktører, ledere og andre personer med ledelsesansvar.

2. Hvem gælder statuten om spærring for?

Det præciseres i artikel 11 i statuten om spærring, at sidstnævnte finder anvendelse på, hvad Kommissionen betegner som »EU-erhvervsdrivende« i dette dokument, nemlig:

1. fysiske personer, der har bopæl i Unionen og er statsborgere i en medlemsstat
2. juridiske personer, der er registreret i Unionen
3. statsborgere i en medlemsstat, der er hjemmehørende uden for Unionen, og rederier, som er etableret uden for Unionen, men kontrolleret af statsborgere i en medlemsstat, for så vidt deres skibe er registreret i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes lovgivning⁽²⁾
4. andre fysiske personer, der har bopæl i Unionen, medmindre de befinder sig i det land, hvor de er statsborgere
5. alle andre fysiske personer inden for Unionen, herunder dets søterritorium og luftrum, samt i luftfartøjer eller på skibe, der henhører under en medlemsstats jurisdiktion eller er under dennes kontrol, når disse personer handler i erhvervsmæssigt øjemed.

Hvad angår situationen for filialer eller datterselskaber, se da spørgsmål 21.

3. Fra hvornår anvendes statuten om spærring?

Ajourføringen af statuten om spærring gælder for alle EU-erhvervsdrivende, som defineret ovenfor, fra datoen for dens ikrafttræden, dvs. den 7. august 2018. I tilfælde af kontraktlige forpligtelser finder den anvendelse, uanset om de blev indgået forud for ovennævnte dato for ikrafttrædelsen af den ajourførte statut om spærring.

4. Hvordan beskytter statuten om spærring EU-erhvervsdrivende?

Statuten om spærring:

- **ophæver virkningen i EU af enhver fremmed afgørelse, herunder domstolenes afgørelser og voldgiftskendelser, baseret på den eksterritoriale lovgivning opført på listen eller de retsakter og bestemmelser, der er vedtaget i medfør heraf (artikel 4).**

Det betyder, at ingen afgørelse, uanset om den er administrativ, retlig, voldgiftmæssig eller af anden art, truffet af en myndighed i et tredjeland og baseret på bestemmelserne i bilaget til statuten om spærring eller på retsakter, som udvikler eller gennemfører de pågældende bestemmelser, vil blive anerkendt i EU. Ligeledes vil ingen afgørelse, der f.eks. kræver beslaglæggelse eller gennemførelse af økonomiske sanktioner mod en EU-erhvervsdrivende på grundlag af ovennævnte love, blive gennemført i EU. Dette beskytter EU-erhvervsdrivende mod virkningerne af sådanne afgørelser i Unionen.

Nationale myndigheder, herunder de nationale domstole og voldgiftsmænd, anvender og gennemfører statuten om spærring og sikrer navnlig fuld opfyldelse af den heraf direkte følgende ovennævnte forpligtelse.

⁽¹⁾ Pr. e-mail til: relex-sanctions@ec.europa.eu.

⁽²⁾ Artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande (EFT L 353 af 17.12.1990, s. 16)

- **giver EU-erhvervsdrivende mulighed for at søge erstatning som følge af anvendelsen af den eksterri- toriale lovgivning opført på listen, hos de fysiske eller juridiske personer eller enheder, der var årsag til dem (artikel 6).**

Det betyder, at EU-erhvervsdrivende har retlig beføjelse til at søge erstatning for de tab, de har lidt, fra enhver, der har forårsaget dem. For yderligere oplysninger om denne mulighed, se spørgsmål 12-15.

- **gør det muligt for EU-erhvervsdrivende at anmode om bemyndigelse (tilladelse) til at efterleve den eksterri- toriale lovgivning opført i bilaget, hvis undladelse heraf vil være til væsentlig skade for deres egne eller EU's interesser (artikel 5, stk. 2).**

Det betyder, at Kommissionen under særlige og behørigt begrundede omstændigheder og som undtagelse fra reglen kan bemyndige EU-erhvervsdrivende til at handle i overensstemmelse med den eksterri- toriale lovgivning opført på listen. For yderligere oplysninger om denne mulighed, se spørgsmål 16-20.

5. Forpligter statuten om spærring EU-erhvervsdrivende til at gøre forretninger med Iran eller Cuba? Hvordan forventes de at positionere sig mellem den eksterri- toriale lovgivning opført på listen og statuten om spærring?

EU-erhvervsdrivende kan frit vælge, hvordan de vil drive deres forretning, i overensstemmelse med EU-retten og gæl- dende national lovgivning. Det betyder, at de frit kan vælge, hvorvidt de vil påbegynde, fortsætte eller indstille forret- ningsaktiviteter i Iran eller Cuba, og hvorvidt de vil gå ind i en økonomisk sektor på grundlag af deres vurdering af den økonomiske situation. Formålet med statuten om spærring er netop at sikre, at sådanne forretningsbeslutninger kan træffes frit, dvs. at de ikke påtvinges de EU-erhvervsdrivende af den på listen opførte eksterri- toriale lovgivning, som EU- retten ikke anerkender som gældende for dem.

6. Hvorfor ajourføres statuten om spærring?

Ajourføringen blev udløst af USA's ensidige beslutning den 8. maj 2018 om at genindføre eksterri- toriale sanktioner mod Iran samtidig med landets udtræden af den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA), der blev undertegnet i 2015 mellem Iran på den ene side og Kina, Frankrig, Rusland, Det Forenede Kongerige, Tyskland, USA og Den Europæiske Union på den anden side. Ophævelsen af visse sanktioner, der vedrører Iran, er en væsentlig del af aftalen. USA's genindførelse af eksterri- toriale sanktioner kan potentielt påvirke EU-erhvervsdrivende, der driver lovlig forretning med Iran. En sådan lovgivning vil blive genindført fra den 7. august 2018 og den 5. november 2018.

7. Hvad er ændret i statuten om spærring?

Europa-Kommissionen har ajourført bilaget til statuten om spærring for at udvide omfanget af den på listen opførte eksterri- toriale lovgivning, som beskyttelsesforanstaltningerne i statuten om spærring finder anvendelse på. Bilaget omfatter nu USA's eksterri- toriale sanktioner, der enten var blevet ophævet eller fraveget af USA i den fælles omfattende handlingsplan, og som nu er blevet eller vil blive genindført. Det er vigtigt at bemærke, at dette også omfatter alle foran- staltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf.

Helt konkret kan den eksterri- toriale lovgivning, som er blevet opført i bilaget, findes i:

- »Iran Sanctions Act of 1996«⁽¹⁾
- »Iran Freedom and Counter-Proliferation Act of 2012«
- »National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2012«
- »Iran Threat Reduction and Syria Human Rights Act of 2012«
- »Iran Transactions and Sanctions Regulations«.

De ovennævnte love og bekendtgørelsens bestemmelser, der har retsstridige eksterri- toriale virkninger, er sammenfattet i bilaget til orientering. For et samlet overblik er det nødvendigt at læse de relevante bestemmelser.

⁽¹⁾ Denne lov har allerede været en del af bilaget siden 1996. Bilaget vil imidlertid nu afspejle dets nuværende indhold som ændret i årenes løb.

8. Har statuten om spærring været anvendt før?

Siden 1996 har statuten om spærring hovedsagelig fundet anvendelse på USA's eksterritoriale sanktioner vedrørende Cuba. EU og USA undertegnede i 1998 et aftalememorandum, hvorved den amerikanske regering suspendede anvendelsen af visse bestemmelser i de eksterritoriale Cuba-sanktioner, »så længe EU og andre allierede fortsat intensiverer deres bestræbelser på at fremme demokrati i Cuba«.

9. Hvordan kan statuten om spærring ellers hjælpe EU-erhvervsdrivende?

Statuten om spærring gælder for alle EU-erhvervsdrivende, uanset deres størrelse og det område, de er aktive i.

I tillæg til de beskyttelsesforanstaltninger, der er omhandlet i spørgsmål 4, er statuten om spærring også et nyttigt redskab til at identificere tredjelandes eksterritoriale lovgivning og dens væsentligste bestemmelser, hvis anvendelse kan have retsstridige virkninger for EU-erhvervsdrivende. Disse bestemmelser er sammenfattet i bilaget. Dette kan vise sig særdeles nyttigt for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), eftersom de råder over mere begrænsede ressourcer til at afgøre, hvilken på listen opført eksterritorial lovgivning der kan have betydning for deres aktiviteter, og f.eks. være i stand til at stille de relevante oplysninger til rådighed for Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 1 (se spørgsmål 1).

10. Hvem er ansvarlig for gennemførelsen af statuten om spærring? Er medlemsstaterne forpligtet til at retsforfølge eventuelle overtrædelser af statuten om spærring?

Medlemsstaternes myndigheder er ansvarlige for gennemførelsen af statuten om spærring, herunder for vedtagelse og gennemførelse af sanktioner for eventuelle overtrædelser i deres respektive retsordener. Sådanne sanktioner er fastsat i national lovgivning og kan således variere mellem medlemsstaterne imellem. På trods af forskellene skal alle sanktioner imidlertid være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende (artikel 9).

Det er også medlemsstaterne, der skal sikre, at ordningen vedrørende statuten om spærring håndhæves, herunder ved anvendelse af de pågældende sanktioner, hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med deres nationale procedurer.

11. Hvad er Europa-Kommissionens opgave?

I forbindelse med statuten om spærring er Europa-Kommissionens primære opgaver følgende:

- ændre listen over eksterritoriale sanktioner i bilaget til statuten om spærring ved hjælp af delegerede retsakter (artikel 1, stk. 2)
- indhente oplysninger fra EU-erhvervsdrivende om mulige tilfælde af anvendelse af den eksterritoriale lovgivning opført på listen (artikel 2)
- Udstede bemyndigelser til EU-erhvervsdrivende under særlige og behørigt begrundede omstændigheder, når det er nødvendigt helt eller delvis at efterleve de eksterritoriale sanktioner for at undgå, at deres egne eller Unionens interesser lider væsentlig skade, og vedtage de kriterier, på grundlag af hvilke anmodninger vil blive vurderet (artikel 5, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, litra b) ⁽¹⁾, ved hjælp af gennemførelsesretsakter.

Yderligere proceduremæssige roller er nævnt i artikel 7, litra a), d), og e), og artikel 10.

Desuden fører Kommissionen i sin egenskab af traktaternes vogter tilsyn med, at EU-retten gennemføres korrekt og ensartet, under Den Europæiske Unions Domstols kontrol.

For yderligere oplysninger om Europa-Kommissionens opgaver, bedes De kontakte: relex-sanctions@ec.europa.eu.

⁽¹⁾ Med henblik på udøvelsen af disse opgaver bistår Kommissionen af Udvalget for Eksterritorial Lovgivning omhandlet i artikel 8, stk. 1, i statuten om spærring. Dette udvalg består af repræsentanter for medlemsstaterne.

AFSNIT 2: ERSTATNING

12. Hvilke slags erstatning kan EU-erhvervsdrivende opnå?

I henhold til artikel 6 kan EU-erhvervsdrivende søge »erstatninger, herunder sagsomkostninger, som er pålagt denne person ved anvendelsen af de love, der er omhandlet i bilaget eller af foranstaltninger som er baseret herpå eller er resultat heraf.« Omfanget af den erstatning, der kan opnås, er således meget bredt i overensstemmelse med beskyttelsesformålet med statuten om spærring.

13. Fra hvem kan EU-erhvervsdrivende søge erstatning? Kan EU-erhvervsdrivende sagsøge de amerikanske myndigheder med henblik på at opnå erstatning?

EU-erhvervsdrivende kan søge erstatning fra »den fysiske eller juridiske person eller enhver anden enhed, som var årsag til erstatningen, eller hos enhver befuldmægtiget eller mellemmand«.

Hvem der præcis vil være sagsøgte i den enkelte sag vil afhænge af de særlige omstændigheder, den skade, der er forårsaget, den person eller enhed, der har forårsaget den, det eventuelle fælles ansvar for en sådan skade osv. Det er op til den kompetente domstol at afgøre dette spørgsmål (se spørgsmål 14). Det er ikke muligt at fastslå på forhånd og generelt, hos hvem der skal søges erstatning.

Ordlyden af artikel 6 er imidlertid meget bred, idet den ikke kun omfatter de ansvarlige personer og enheder, men også deres repræsentanter, hvilket således giver EU-erhvervsdrivende en bredere beskyttelse.

14. Hvordan kan der søges erstatning? Vil Kommissionen eller de nationale myndigheder gribe ind til fordel for EU-erhvervsdrivende?

I henhold artikel 6, stk. 3, kan erstatning søges ved søgsmål for domstolene. Hvilken domstol der er kompetent, vil afhænge af de særlige omstændigheder i sagen, de gældende kompetenceregler osv. Som hovedregel henvises der i artikel 6, stk. 3, til bestemmelserne i Bruxelles-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager ⁽¹⁾ (»Bruxelles-konventionen«).

Desuden præciseres det i artikel 6, stk. 4, at erstatning kan ske i form af beslaglæggelse og salg af aktiver, der besiddes i Unionen af den fysiske eller juridiske person eller enhed, som har forårsaget skaden, eller dens mellemmand, eller enhver person der handler på dennes vegne, herunder eventuelle andele, som de har i en virksomhed, der er registreret i Unionen. Erstatning berører ikke anvendelsen af andre disponible midler og er i overensstemmelse med gældende ret.

15. Hvad indeholder Bruxelles-konventionen?

Statuten om spærring blev vedtaget i 1996. Henvisningen til Bruxelles-konventionen i statuttens artikel 6 skal nu læses som en henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾.

I henhold til artikel 68 træder denne forordning i forholdet mellem medlemsstaterne i stedet for Bruxelles-konventionen af 1968, dog ikke for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af konventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af forordningen i medfør af artikel 355 i TEUF.

Denne forordning finder anvendelse i borgerlige sager, herunder handelssager, uanset domstolens art, men den omfatter ikke statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmyndighed.

AFSNIT 3: TILLADELSER

16. Hvornår kan EU-erhvervsdrivende anmode om bemyndigelse i henhold til artikel 5, stk. 2, i statuten om spærring?

Artikel 5, stk. 2, i statuten om spærring gør det muligt for EU-erhvervsdrivende at anmode om bemyndigelse til at efterleve den eksterritoriale lovgivning opført på listen, hvis undladelse heraf vil være til væsentlig skade for deres egne eller Unionens interesser.

⁽¹⁾ Teksten henviser til konventionen af 1968; henvisningen bør dog forstås som konventionen af 2007, som erstattede den: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:22007A1221\(03\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:22007A1221(03)).

⁽²⁾ EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

Selv om statuten om spærring ikke fastslår, hvordan »væsentlig skade« skal forstås, er det klart, at ikke enhver ulempe eller skade, som EU-erhvervsdrivende har lidt, vil give dem ret til at opnå en bemyndigelse. Dette er en følge af, at EU ikke accepterer, at den eksterritoriale lovgivning opført på listen regulerer EU-erhvervsdrivendes adfærd på dens område, og muligheden for at gøre dette forbliver en undtagelse.

Som forklaret i betragtning 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1101⁽¹⁾ er ansøgninger om bemyndigelse hensigtsmæssige, når den adfærd, som ansøgeren ønsker at tillægge sig, er baseret på eller bestemt ved den eksterritoriale lovgivning opført på listen. Det vil være op til ansøgeren at afgøre, om det er tilfældet. Proceduren for bemyndigelse bør ikke anvendes, for at EU-erhvervsdrivende kan anmode om de såkaldte »comfort letters« fra Kommissionen eller om bekræftelse af, at deres forretningsbeslutninger er i overensstemmelse med statuten om spærring. For yderligere oplysninger om forretningsbeslutninger i forbindelse med statuten om spærring, se spørgsmål 5.

17. Hvad skal EU-erhvervsdrivende bevise for at opnå en bemyndigelse?

I henhold til artikel 3, stk. 2 og 3, i gennemførelsesforordning (EU) 2018/1101 skal EU-erhvervsdrivende, der anmoder om en bemyndigelse, som minimum redegøre for, hvilke bestemmelser i den eksterritoriale lovgivning opført på listen de ville skulle efterleve, og præcis hvilken adfærd de ønsker at udvise. Det er også op til dem at påvise, hvorfor og hvordan manglende efterlevelse af den eksterritoriale lovgivning opført på listen ville være til væsentlig skade for deres egne eller Unionens interesser, hvilket ville begrunde nødvendigheden af under særlige og behørigt begrundede omstændigheder at fravige den regel, der er indført ved statuten om spærring. Der skal fremlægges relevant dokumentation. Det vil afhænge af de særlige omstændigheder i den enkelte sag, hvad der er relevant. På grundlag af de indhøstede erfaringer vil Kommissionen dog overveje, om det er hensigtsmæssigt at udarbejde skabeloner eller tjeklister for indgivelse af dokumentation til støtte for de hyppigst anvendte begrundelser.

Anmodninger om bemyndigelse kan indgives enkeltvis eller af flere EU-erhvervsdrivende i fællesskab, forudsat at deres interesser er tilstrækkeligt homogene. Fælles indgivelser skal dog give mulighed for, at Kommissionen fra sag til sag kan vurdere, hvorvidt manglende efterlevelse af den eksterritoriale lovgivning opført på listen ville være til væsentlig skade for hver enkelt ansøgers eller Unionens individuelle interesser.

18. Hvem kan bemyndige EU-erhvervsdrivende til at efterleve den eksterritoriale lovgivning opført på listen? Hvordan involveres medlemsstaterne?

I henhold til artikel 5, stk. 2, artikel 7, litra b), og artikel 8 udsteder Kommissionen sådanne bemyndigelser bistået af Udvalget for Ekstraterritorial Lovgivning. Bemyndigelserne udstedes på grundlag af kriterier, der er fastsat på samme måde. Disse kriterier er fastsat i gennemførelsesforordning (EU) 2018/1101. Kommissionen vil opretholde kriterierne ved revision. Hvis Kommissionen på grundlag af erfaringer med håndtering af anmodninger om bemyndigelse vurderer, at der er behov for ændringer, vil den træffe passende foranstaltninger.

Udvalget for Ekstraterritorial Lovgivning består af repræsentanter for hver medlemsstat og bistår Kommissionen med at opfylde dens opgaver i forbindelse med bemyndigelser gennem den såkaldte komitologiprocedure.

I henhold til artikel 3, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2018/1101 underretter Kommissionen Udvalget for Ekstraterritorial Lovgivning, så snart den modtager en ansøgning om bemyndigelse.

19. Hvordan kan EU-erhvervsdrivende ansøge om en bemyndigelse, og hvor lang tid tager det at få et svar fra Europa-Kommissionen?

Ansøgninger om bemyndigelse skal indgives skriftligt til Kommissionen, enten pr. post (European Commission, Service for Foreign Policy Instruments, EEAS 07/99, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgien) eller pr. e-mail (EC-AUTHORISATIONS-BLOCKING-REG@ec.europa.eu).

Selv om Kommissionen vil bestræbe sig på at behandle hver enkelt ansøgning og svare ansøgeren så hurtigt som muligt, vil den tid, der kræves, afhænge af flere faktorer såsom sagens kompleksitet, fuldstændigheden af ansøgningen og den fremlagte dokumentation, ansøgerens rettidige reaktion på Kommissionens supplerende anmodninger, antallet af ansøgninger, der modtages, den tid, som Udvalget for Ekstraterritorial Lovgivning har brug for til at afgive udtalelse om sagen og behovet for oversættelse.

20. Hvad er virkningerne af bemyndigelsen?

Anmodningen om bemyndigelse har ikke opsættende virkning. Bemyndigelsen i form af Kommissionens gennemførelsesafgørelse træder i kraft fra den dato, hvor den er meddelt ansøgeren. I mellemtiden er EU-erhvervsdrivende forpligtede til at anvende statuten om spærring.

⁽¹⁾ EUT L 199 I af 7.8.2018, s. 7.

AFSNIT 4: ANDET**21. Hvad er situationen for EU-datterselskaber af amerikanske virksomheder og datterselskaber af EU-virksomheder i USA?**

Der er grundlæggende tre situationer, som skal betragtes særskilt:

Når EU-datterselskaber af amerikanske virksomheder stiftes i overensstemmelse med lovgivningen i en medlemsstat og har deres hovedkontor, centrale administration eller primære forretningssted i Unionen, betragtes de som EU-erhvervsdrivende. Dette indebærer, at de nyder samme rettigheder og er underlagt de samme forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder statuten om spærring.

Filialer af amerikanske virksomheder i Unionen falder ikke ind under foregående afsnit, da de ikke har status som særskilte juridiske personer i forhold til deres moderselskab. De betragtes ikke som EU-erhvervsdrivende. De er derfor ikke omfattet af statuten om spærring.

Datterselskaber af EU-virksomheder i USA er underlagt den lovgivning, i henhold til hvilken de er registreret, hvilket generelt er USA's lovgivning. De betragtes derfor ikke som EU-erhvervsdrivende og er ikke omfattet af statuten om spærring. Ikke desto mindre er deres moderselskab, der er registreret i Unionen, EU-erhvervsdrivende, og det er således omfattet af bestemmelserne i statuten om spærring.

22. Er EU-statsborgere, der er bosiddende uden for EU, herunder i USA, omfattet af statuten om spærring?

Ja, en statsborger i en medlemsstat, der er hjemmehørende uden for Unionen, er fortsat omfattet af statuten om spærring (se spørgsmål 2).

23. Kan EU-erhvervsdrivende anmode om en licens fra USA for at blive fritaget for anvendelsen af de eksterritoriale sanktioner opført på listen?

Nej. En anmodning til de amerikanske myndigheder om en individuel licens, der indrømmer en undtagelse/fritagelse fra den eksterritoriale lovgivning opført på listen, ville svare til at efterleve sidstnævnte. Dette ville nødvendigvis indebære at anerkende USA's jurisdiktion i forhold til EU-erhvervsdrivende, som bør være underlagt EU/medlemsstaternes jurisdiktion.

EU-erhvervsdrivende kan dog anmode Kommissionen om at bemyndige dem til at ansøge om en sådan licens hos de amerikanske myndigheder i henhold til artikel 5, stk. 2, i statuten om spærring.

Kommissionen anser det imidlertid ikke som efterlevelse af den eksterritoriale lovgivning opført på listen, at EU-erhvervsdrivende blot har samtaler med de amerikanske myndigheder med henblik på at fastslå dens nøjagtige omfang, hvordan den kan påvirke dem, og hvorvidt en manglende efterlevelse heraf kan være til væsentlig skade for deres interesser i den forstand, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2. Sådanne samtaler kan gå forud for de EU-erhvervsdrivendes anmodning til Kommissionen om bemyndigelse i henhold til nævnte artikel, men vil ikke kræve en bemyndigelse for at kunne blive afholdt.
